

عنوان مقاله:

سنگ شناختی و ژئوشیمی گرانیتوئید لاهیجان بر اساس یافته های جدید

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 21، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سعید ناکی - دانشگاه آزاد اسلامی

علیرضا گنجی - دانشگاه آزاد اسلامی

ناری بافکر - دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

توده‌ی گرانیتوئیدی لاهیجان در شرق استان گیلان به لحاظ سنگ‌شناسی غالباً از دو گروه فلسیک (گرانیت، گرانیت پورفیری، گرانودیوریت) و مافیک (دیوریت) تشکیل شده و از لحاظ سری ماگمایی جزء نیمه قلیایی بوده و بیشتر آهکی - قلیایی هستند. برخوردگاه این توده با سنگ‌های اطراف بیشتر گسله بوده و از سنگ‌های کاتاکلاستیک و میلونیتی تشکیل شده و در حالیکه هیچ گونه هاله‌ی دگرگونی مجاورتی نیز پیرامون آن وجود ندارد، به درون آن‌ها نفوذ نکرده و بر خلاف گفته‌های قبلی سن آن ممکن است تریاس نباشد. وجود مانستگی مابین رفتار عناصر کمیاب، بخصوص عناصر نادر خاکی از جمله الگوهای مشابه و غنی شدگی از لحاظ REE ها، شیب تند LREE ها و تخت HREE ها، غنی شدگی نسبی از لحاظ LFSE ها همگی حاکی از خاستگاه مشترک مابین اعضای مافیک و فلسیک است. وجود ویژگی‌های دوگانه، از جمله شاخص اشباع از آلومین (ASI) یا نسبت مولی $(Al_2O_3)/(CaO + Na_2O + K_2O)$ ، رفتار عنصر P، عدم مشاهده‌ی برونوم‌های رسوبی یا ریز دانه‌ای و بازی، حضور بیوتیت فراوان در انواع فلسیک، هورنبلند و پیروکسن اورالیتیزه در انواع مافیک، وجود آپاتیت به صورت مستقل در انواع فلسیک، عدم مشاهده‌ی این کانی و محتوای پایین P_2O_5 در انواع مافیک، نسبت درصد وزنی Na_2O/K_2O ، مقدار سنگ کربنوم نرماتیو و... حکایت از آن دارند که گرانیتوئید لاهیجان بیشتر دورگه است تا صرفاً I یا S. با توجه به الگوهای مربوط به نمودارهای عنکبوتی و نمودارهای جدا کننده، این نفوذی‌ها مربوط به یک جایگاه قوسی هستند.

کلمات کلیدی:

Lahijan, granitoid, hybrid, arc, لاهیجان؛ گرانیتوئید؛ هیبرید؛ قوس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1717870>

